

คำยืมภาษาจีนร่วมสมัยในพจนานุกรมอักษรไทลื้อสิบสองปันนา แบบใหม่-จีน*

Contemporary Chinese loan words in New Dai Lue Xishuangbanna-Chinese Dictionary

อาภรณ์ ทิรกันต์
Arphon Thiragun
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
Maefahluang University, Thailand
E-mail: thiragun@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทคำยืมและลักษณะของคำยืมภาษาจีนร่วมสมัยในพจนานุกรมอักษรไทลื้อสิบสองปันนาแบบใหม่-จีน โดยมีขอบเขตการศึกษาอยู่ที่คำศัพท์จากพจนานุกรมไทลื้อสิบสองปันนา วิธีในการศึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลในเชิงเอกสารโดยวิเคราะห์จากคำศัพท์ที่เป็นคำยืมภาษาจีนร่วมสมัย โดยคำศัพท์ที่นำมาวิเคราะห์ถูกเลือกมาจากพจนานุกรมอักษรไทลื้อสิบสองปันนาแบบใหม่-จีน ซึ่งคำศัพท์ที่คัดออกมาจะเลือกเฉพาะคำศัพท์ร่วมสมัยที่คงความหมายของคำศัพท์เดิมในภาษาจีนออกมาจากพจนานุกรมอักษรไทลื้อสิบสองปันนาเป็นจำนวนทั้งหมด 71 คำ มีการแบ่งคำศัพท์ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะ สระและความหมายเหมือนกับหรือใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน จำนวน 40 คำ คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะและความหมายของคำศัพท์ที่เหมือนกับหรือใกล้เคียงกับคำศัพท์ในภาษาจีนแต่เสียงสระเปลี่ยนแปลงจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด จำนวน 22 คำ คำศัพท์ที่มีเสียงสระและความหมายเหมือนกับคำศัพท์ในภาษาจีนแต่เสียงพยัญชนะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จำนวน 9 คำ พบว่า ประเภทคำยืมถูกแบ่งเป็น 3 ประเภท เนื่องจากเสียงของคำศัพท์เกิดการเปลี่ยนแปลงแต่ในด้านความหมายยังคงเดิม และลักษณะของคำยืมภาษาจีนร่วมสมัยที่คัดออกมาเป็นคำศัพท์ที่เกิดขึ้นใหม่หรือคำศัพท์ที่ภาษาไทลื้อสิบสองปันนายังไม่มี

คำสำคัญ: ภาษาจีน; คำยืมภาษาจีน; พจนานุกรม; ร่วมสมัย; ไทลื้อสิบสองปันนา

*ได้รับบทความ: 18 เมษายน 2563; แก้ไขบทความ: 29 กรกฎาคม 2563; ตอรับตีพิมพ์: 7 สิงหาคม 2563

Received: April 18, 2020; Revised: July 29, 2020; Accepted: August 7, 2020

Abstract

The objective of this article is to study the types of borrowing words and the characteristics of contemporary Chinese borrowing words in the New Tai Lue Xishuangbanna-Chinese dictionary. The scope of the study is the vocabulary from the Tai Lue Xishuangbanna dictionary. The method of study studied the documentary data by analyzing the vocabulary which is to be a loan from contemporary Chinese. The vocabulary that has been analyzed is selected from the new Tai Lue - Chinese language dictionary. In which the selected vocabulary will choose only the contemporary vocabulary that retains the meaning of the original words in the Chinese language from the dictionary of Tai Lue Xishuangbanna for a total of 71 words. Which the words divided into three categories Including vocabulary that contains consonants, vowels and their meanings are almost the same as the original Chinese vocabulary in 40 words. Vocabulary with consonants and their meanings are the same as in Chinese, but the vowels have changed from the original have 22 words. Vocabulary with vowels and meaning of the vocabulary is the same as the vocabulary in Chinese but the consonants have changed from the original have 9 words. The results showed that the types of loan word are divided 3 types because the sound of the vocabulary has changed but the meaning is still the same. And the characteristics of the contemporary Chinese loan words chosen to show are newly emerging vocabulary or vocabulary that does not yet exist in Thai Lue Xishuangbanna.

Keywords: Chinese language; Chinese loan words; Dictionary; Contemporary; Tai Lue Xishuangbanna

1. บทนำ

ชาวไทลื้อที่อยู่ในสิบสองปันนา มณฑลยูนนานประเทศจีนถือเป็นหนึ่งในกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งที่อยู่ในประเทศจีน โดยสังคม วัฒนธรรมจีนและไทลื้อสิบสองปันนาอยู่ร่วมกันมานานนับพันปี นโยบายการบริหารประเทศของประเทศจีนมีการกำหนดให้ใช้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาหลักที่ใช้ใน

การสื่อสารกันภายในประเทศ และจากการที่ในกลุ่มชาวไทลื้อสิบสองปันนามีการใช้ภาษาจีนและอักษรจีนมาเป็นระยะเวลานานจึงทำให้ชาวไทลื้อสิบสองปันนาเกิดความใกล้ชิดกับภาษาจีน และมีความรู้ในภาษาจีนเป็นอย่างดี ทำให้บทบาทของภาษาไทลื้อสิบสองปันนาลดลงและจากการที่ประเทศจีนมีการพัฒนาไปอย่างไม่หยุดย่อนมี

วิทยาการที่ก้าวหน้าใหม่ๆ เกิดขึ้น ทำให้เกิดคำศัพท์ที่ใช้บ่อยจนเคยชิน คำศัพท์เฉพาะและคำศัพท์ใหม่ๆ ขึ้นในระบบคำศัพท์ภาษาจีน แต่ทว่าในระบบคำศัพท์ของไทยลื้อสิบสองปันนายังไม่มีกลุ่มคำศัพท์เหล่านี้ อยู่ในระบบของคำศัพท์ไทยลื้อ ทำให้เกิดการยืมคำศัพท์ ภาษาจีนที่เป็นคำศัพท์ร่วมสมัยที่ใช้บ่อยจนเคยชิน คำศัพท์ที่เกิดขึ้นใหม่และคำศัพท์เฉพาะเข้าไปใช้ใน ภาษาไทยลื้อสิบสองปันนา ส่งผลให้ชาวไทยลื้อสิบสอง ปันนาได้รับอิทธิพลทางด้านคำศัพท์ภาษาจีนร่วม สมัยที่ใช้บ่อยจนเคยชิน คำศัพท์ที่เกิดขึ้นใหม่และ คำศัพท์เฉพาะที่ภาษาไทยลื้อสิบสองปันนายังไม่มี ในระบบคำศัพท์ภาษาไทยลื้อ

จากการศึกษาเกี่ยวกับคำยืมภาษาจีนใน อักษรไทยลื้อสิบสองปันนา อุหลิงอวินและจางชิง (Lingyun and Qiusheng 1981) ในหนังสือภาษา ไทยลื้อสิบสองปันนาได้กล่าวถึงระบบเสียงหลัก ไวยากรณ์ อักษรไทยลื้อและได้พูดถึงคำยืมภาษาจีน ในระบบเสียงของภาษาไทยลื้อมีการเทียบพยัญชนะ ของอักษรไทยลื้อสิบสองปันนาในคำยืมภาษาจีนที่ เห็นได้ชัดมีจำนวน 12 ตัว แบ่งเป็นอักษรเสียงสูง และอักษรเสียงต่ำดังนี้

p (p, ๓) , ph (x, ๖) , m (m, ๑) , f (f, ๒) , t (t, ๕) , th (g, ๔) , n (n, ๓) , l (l, ๗) , ts (o, ๘) , s (w, ๖) , k (c, ๓) ,

x (g, 6)

ในการเทียบเสียงพยัญชนะของอักษรไท ลื้อกับอักษรสัทอักษรจีน (pinyin) สามารถสรุปได้ ดังนี้

- เสียง /k/, /h/ เทียบกับเสียง /x/ ใน ภาษาไทยลื้อ

- เสียง /z/, /zh/, /j/ เทียบกับเสียง /ts/ ในภาษาไทยลื้อ

- เสียง /ch/, /c/, /sh/, /s/, /q/ เทียบ กับเสียง /s/ ในภาษาไทยลื้อ

- เสียง /d/ เทียบกับเสียง /t/ ในภาษาไทยลื้อ

- เสียง /r/ เทียบกับเสียง /j/ ในภาษาไทยลื้อ

ทางด้านระบบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไท ลื้อมีทั้งหมด 6 เสียงวรรณยุกต์ ได้แก่หน่วยเสียง [55] [35] [13] [51] [33] และ [11] ส่วนภาษาจีน มีเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมด 4 หน่วยเสียง ได้แก่ [55] (อวินผิง) [35] (หย่างผิง) [214] (ซ่งผิง) และ [51] (ซวีผิง) ในการเทียบเสียงวรรณยุกต์ ใช้เสียง [55] (อวินผิง) ของภาษาจีนเทียบกับเสียง [33] ในภาษา ไทยลื้อ เสียง [35] (หย่างผิง) ในภาษาจีนเทียบกับ เสียง [11] ในภาษาไทยลื้อ เสียง [214] (ซ่งผิง) ในภาษาจีนเทียบกับเสียง [51] ในภาษาไทยลื้อ และ ในเสียง [51] (ซวีผิง) ในภาษาจีนเทียบกับ เสียง [35] ในภาษาไทยลื้อ ดังตารางเทียบเสียงข้างล่าง

ตารางที่ 1 การเทียบเสียง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในไทยลื้อ	[55]	[35]	[13]	[51]	[33]	[11]
หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีน		[51]		[214]	[55]	[35]

โจวเหยาเหวิน และหลัวเหมยเจิน (Yaowen and Meizhen, 2001) ในหนังสืองานวิจัยภาษาถิ่นไทลื้อ ได้วิจัยเกี่ยวกับลักษณะของคำยืมภาษาจีนในยุคเริ่มแรก และคำยืมภาษาจีนในยุคปัจจุบัน รวมไปถึงวิจัยในเรื่องผลกระทบของคำยืมภาษาจีนต่ออักษรไทลื้อ เป็นหัวข้อวิจัยหลักแต่ยังไม่มีผู้ที่ศึกษาในเรื่องของการแยกประเภทของคำยืมและลักษณะของคำยืมภาษาจีนร่วมสมัยในพจนานุกรมอักษรไทลื้อสิบสองปันนาแบบใหม่-จีน

2. คำยืมภาษาจีนร่วมสมัยในพจนานุกรมอักษรไทลื้อสิบสองปันนาแบบใหม่-จีน

บทความเรื่องนี้ศึกษาเกี่ยวกับคำยืมภาษาจีนร่วมสมัยในพจนานุกรมอักษรไทลื้อสิบสองปันนา ได้ทำการรวบรวมคำศัพท์ภาษาจีนที่เป็นคำยืมร่วมสมัยออกมาจากหนังสือพจนานุกรมอักษรไทลื้อสิบสองปันนาจีน สำนักพิมพ์หมินจู ปี ค.ศ. 2003 ซึ่งคำศัพท์ภายในพจนานุกรมเป็นอักษรลื้อใหม่และมีสัทอักษรช่วยในการอ่านคำศัพท์ ภายในพจนานุกรมมีคำศัพท์อยู่ทั้งหมดเป็นจำนวน

16,897 คำศัพท์ (Cuirong and Meizhen, 2003)

วิธีคัดเลือกคำศัพท์ได้ทำการเลือกเฉพาะคำศัพท์ที่เป็นคำยืมภาษาจีนร่วมสมัยที่ยังมีความหมายของคำศัพท์คงเดิมและเสียงของคำศัพท์ยังคงเหมือนหรือคล้ายกับคำศัพท์ในภาษาจีนที่ยืมมาเป็นจำนวนทั้งสิ้น 71 คำศัพท์ ผลการศึกษาสามารถจัดประเภทของคำยืมภาษาจีน ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) กลุ่มคำศัพท์ที่มีพยัญชนะสระและความหมายที่เกือบเหมือนกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีนทุกประการ 2) กลุ่มคำศัพท์ที่มีเสียงสระเปลี่ยนแปลงจากเดิม 3) กลุ่มคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะเปลี่ยนแปลงจากเดิม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มคำศัพท์ที่มีพยัญชนะสระและความหมายที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน กลุ่มนี้จะมีเสียงพยัญชนะ สระและความหมายที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน โดยกลุ่มนี้ยังรวมไปถึงคำศัพท์ที่มีเสียงขุ่นเสียงใสหรือเสียงหนักเสียงเบาของพยัญชนะ สระและเสียงของวรรณยุกต์ที่แตกต่างกันเล็กน้อย มีจำนวน 40 คำศัพท์

ตารางที่ 2 คำศัพท์ที่มีพยัญชนะ สระและความหมายที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน

ภาษาจีน			ภาษาไทลื้อสิบสองปันนา		ภาษาไทย
คำศัพท์	สัทอักษรจีน (pinyin)	สัทอักษรสากล	คำศัพท์	สัทอักษรสากล	ความหมายของคำศัพท์
抵	dǐ	[ti ²¹⁴]	ᨧᩢ᩠ᨦ	[ti ⁵¹]	ถึง
笔	bǐ	[pi ²¹⁴]	ᨧᩢ᩠ᨦᩃᩣ᩠ᨦ	[pi ¹³]	ปากกา
碗	wǎn	[van ²¹⁴]	ᨧᩢ᩠ᨦᩃᩣ᩠ᨦ	[van ³⁵]	ถ้วย ชาม
干部	gàn bù	[kan ⁵¹ pu ⁵¹]	ᨧᩢ᩠ᨦᩃᩣ᩠ᨦᩃᩣ᩠ᨦ	[kan ³⁵ pu ³⁵]	หน่วยปฏิบัติงานขององค์กร

ภาษาจีน			ภาษาไทยลื้อสิบสองปันนา		ภาษาไทย
คำศัพท์	สัทอักษรจีน (pinyin)	สัทอักษรสากล	คำศัพท์	สัทอักษรสากล	ความหมายของคำศัพท์
搞	gǎo	[kau ²¹⁴]	กฏ	[kau ⁵¹]	ทำ
敢	gǎn	[kan ²¹⁴]	กฏ	[kan ⁵¹]	กล้า
赏	shǎng	[ʃan ²¹⁴] ①	วังง	[saŋ ⁵¹] ①	ให้รางวัล
散	sàn	[san ⁵¹]	วังง	[san ³³]	กระจาย
第	dì	[ti ⁵¹]	ตบิ	[ti ³⁵]	ที่
大礼堂	dà lǐ táng	[ta ⁵¹ li ²¹⁴ tʰaŋ ³⁵]	ตวเลอ ตวดู่	[ta ³⁵ li ⁵¹ thaŋ ¹¹] ②	ห้องประชุมใหญ่
人民币	rén mín bì	[ʃən ³⁵ min ³⁵ pi ⁵¹]	นอวตู่ ตู่ดู่	[ʃən ¹¹ min ⁵¹ pi ³⁵]	เงินหยวน
地理	dì lǐ	[ti ⁵¹ li ²¹⁴]	ตบิเลอ	[ti ³³ li ³⁵]	ภูมิศาสตร์
队	duì	[tui ⁵¹]	ตวตู่	[tui ³⁵]	ทีม
队长	duì zhǎng	[tui ⁵¹ tʰaŋ ²¹⁴]	ตวตู่วังง	[tui ³⁵ tsaŋ ⁵¹]	หัวหน้าทีม
钉	dīng	[tiŋ ⁵¹]	ตบิดู่	[tiŋ ³⁵]	ตะปู ประกบ
涂	tú	[tʰu ³⁵] ②	ถุ	[thu ⁵⁵] ②	ขีด ทา
退	tuì	[tʰui ⁵¹] ②	ถุตู่	[thui ³⁵] ②	ถอย ถอน
烫	tàng	[tʰaŋ ⁵¹] ②	ถาตู่	[thaŋ ³⁵] ②	ลวก
党	dǎng	[taŋ ²¹⁴]	ถาตู่	[taŋ ⁵¹]	พรรค กลุ่ม
提	tí	[tʰi ³⁵] ②	ถิ	[thi ¹¹] ②	ถือ หิ้ว
推	tuī	[tʰui ⁵⁵] ②	ถุตู่	[thui ³³] ②	ผลัก ดัน
打	dǎ	[ta ²¹⁴]	ถา	[ta ⁵¹]	ตี
抵	dǐ	[ti ⁵⁵]	ถิ	[ti ⁵¹]	ยันเอาไว้
部长	bù zhǎng	[pu ⁵¹ tʰaŋ ²¹⁴] ①	ตวตู่วังง	[pu ³⁵ tsaŋ ⁵¹] ①	หัวหน้าหน่วย
补	bǔ	[pu ²¹⁴]	ตว	[pu ⁵¹]	เพิ่มเติม
办	bàn	[pan ⁵¹]	ตวตู่	[pan ³⁵]	ทำ
办法	bàn fǎ	[pan ⁵¹ fa ²¹⁴]	ตวตู่ถิ	[pan ³⁵ fa ³³]	วิธี

ภาษาจีน			ภาษาไทลื้อสิบสองปันนา		ภาษาไทย
คำศัพท์	สัทอักษรจีน (pinyin)	สัทอักษรสากล	คำศัพท์	สัทอักษรสากล	ความหมายของคำศัพท์
旁	páng	[pʰaŋ ³⁵]	໘າງ	[paŋ ³³]	ข้าง
密码	mì mǎ	[mi ⁵¹ ma ²¹⁴]	໘໐໘າ	[mi ¹¹ ma ⁵¹]	รหัสลับ
罚	fá	[fa ³⁵]	ຢ໐໑	[fa ¹³]	ปรับ ลงโทษ
副	fù	[fu ⁵¹]	ຢຸ໑	[fu ³⁵]	รอง
浮	fú	[fu ³⁵]	໒໘	[fu ⁵¹]	ลอย
防	fáng	[faŋ ³⁵]	໒໐໘໑	[faŋ ¹¹]	ป้องกัน
翻	fān	[fan ⁵⁵]	໒໐໘໑	[fan ³³]	พลิก
分	fēn	[fən ⁵⁵]	໒໒໐໘໑	[fən ³³]	แบ่ง
烂	làn	[lan ⁵¹]	໒໐໘໑	[lan ³³]	เปื่อยยุ่ย
压	yā	[ja ⁵⁵]	ຢ໐໑	[ja ¹³]	กด
样	yàng	[jaŋ ⁵¹]	ຢ໐໘໑	[jaŋ ³⁵]	ตัวอย่าง แบบ
赏	shǎng	[ʂaŋ ²¹⁴] ①	໘໐໘	[saŋ ⁵¹] ①	ให้รางวัล
告	gào	[kau ⁵¹]	໒໐໘໑	[kau ³⁵]	บอก

หมายเหตุ: ① ʂ กับ s เป็นเสียงขุ่นกับเสียงใส

② tʰ กับ tʰ เป็นเสียงเบา กับเสียงหนัก ออกเสียงจากตารางข้างต้นสามารถแยกคำศัพท์ออกเป็นสองกลุ่ม ดังนี้

1.1 กลุ่มเสียงพยัญชนะ สระ ความหมายของคำศัพท์ยังคงเหมือนกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน แต่เสียงวรรณยุกต์อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เช่น คำศัพท์ในภาษาจีนคำว่า 笔 bǐ [pi²¹⁴] แปลว่า ปากกา เสียงสัทอักษรสากลในภาษาไทลื้อก็ออกเสียงเป็น ໘໐໑ [pi¹³]

1.2 กลุ่มเสียงพยัญชนะ สระใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน โดยพยัญชนะหรือสระแตก

ต่างต่างกันเพียงเรื่องเสียงขุ่นเสียงใสหรือเสียงหนักเสียงเบา เสียงวรรณยุกต์อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แต่ความหมายของคำศัพท์ยังคงเหมือนกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน เช่น คำศัพท์ในภาษาจีนคำว่า 赏 shǎng [ʂaŋ²¹⁴] แปลว่า ให้รางวัล ในภาษาไทลื้อออกเสียงเป็น ໘໐໘ [saŋ⁵¹] ซึ่งต่างกันเพียงเสียงขุ่นกับเสียงใสของพยัญชนะเท่านั้น

2. กลุ่มคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะเหมือนหรือใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน แต่เสียงสระเปลี่ยนแปลงจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด คำศัพท์กลุ่มนี้จะหมายถึงคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะเหมือนหรือใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน โดยในคำ

ศัพท์ที่มีเสียงใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิม พยัญชนะมีลักษณะที่แตกต่างกันในด้านของเสียงขุ่นเสียงใสหรือเสียงหนักเสียงเบาของพยัญชนะเพียงเล็กน้อย

เท่านั้น แต่ในด้านของเสียงสระมีความเปลี่ยนแปลงจากเดิมอย่างเห็นได้ชัดและเสียงวรรณยุกต์มีการเปลี่ยนแปลงในบางคำ มีจำนวน 22 คำศัพท์

ตารางที่ 3 คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะเหมือนหรือใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน

ภาษาจีน			ภาษาไทยลื้อสิบสองปันนา		ภาษาไทย
คำศัพท์	สัทอักษรจีน (pinyin)	สัทอักษรสากล	คำศัพท์	สัทอักษรสากล	ความหมายของคำศัพท์
角	jiǎo	[tsiau ²¹⁴]	ถอ	[tse ⁵⁵]	มุม แหลม
甩	shuǎi	[ʂuæi ²¹⁴] ①	วญ๑	[sai ³⁵] ①	โยน เหวี่ยงทิ้ง
县	xiàn	[siɛn ⁵¹]	ถว๑	[sɛn ³⁵]	อำเภอ
用	yòng	[juŋ ⁵¹]	ย๑	[juŋ ³⁵]	ใช้
加	jiā	[tsiA ⁵⁵]	จ๑	[tsa ³³]	เพิ่ม
指	zhǐ	[tʂɿ ²¹⁴] ①	จ๑	[tsi ¹¹] ①	ชี้ ทิศทาง
争	zhēng	[tʂəŋ ⁵⁵] ①	จ๑	[tsiŋ ⁵¹] ①	ทะเลาะ แย่งชิง
元 (货币单位)	yuán	[jɛn ³⁵]	ถว๑	[jɛn ¹¹]	หยวน (เงินสกุลจีน)
店	diàn	[tiɛn ⁵¹]	ถว๑	[tɛn ³⁵]	ร้าน
抬	tái	[t'æi ³⁵] ②	ถ๑	[thai ¹¹] ②	ยกขึ้น
庙	miào	[miɑu ⁵¹]	ถ๑	[mɛu ³⁵]	วัด
面	miàn	[miɛn ⁵¹]	ถ๑	[mɛn ³⁵]	เส้นก๋วยเตี๋ยว
公粮	gōng liáng	[kuŋ ⁵⁵ liɑŋ ³⁵]	ถ๑ ถ๑	[koŋ ³³ liɛŋ ¹¹]	ภาษีผลเก็บเกี่ยว (ที่ต้องจ่ายให้รัฐ)
工具	gōng jù	[kuŋ ⁵⁵ tsy ⁵¹]	ถ๑	[koŋ ³³ tsi ³⁵]	เครื่องมือ
工人	gōng rén	[kuŋ ⁵⁵ jən ³⁵]	ถ๑	[koŋ ³³ jən ³³]	กรรมกร
公安局	gōng ān jú	[kuŋ ⁵⁵ ʔan ⁵⁵ tsy ³⁵]	ถ๑ ถ๑	[koŋ ³³ ʔan ³³ tsiu ¹¹]	สถานีตำรวจ
公社	gōng shè	[kuŋ ⁵⁵ ʂɿ ⁵¹] ①	ถ๑	[koŋ ³³ ʂɿ ³⁵] ①	ระบบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์

ตารางที่ 4 คำศัพท์ที่มีเสียงสระและความหมายเหมือนกับคำศัพท์ในภาษาจีน

ภาษาจีน			ภาษาไทยลื้อสิบสองปันนา		ภาษาไทย
คำศัพท์	สัทอักษรจีน (pinyin)	สัทอักษรสากล	คำศัพท์	สัทอักษรสากล	ความหมายของคำศัพท์
会	huì	[xwui ⁵¹]	ꨀꨣꨩ	[xui ³⁵]	สมาคม ชุมชน
印	yìn	[ʔin ⁵¹]	ꨀꨣꨩ	[jin ³⁵]	พิมพ์
查	chá	[tʂʰa ³⁵]	ꨀꨣꨩ	[sa ¹¹]	ตรวจสอบ
棋	qí	[tʂʰi ³⁵]	ꨀꨣꨩ	[si ¹¹]	หมากรุก
企业	qǐ yè	[tʂʰi ²¹⁴ jɛ ⁵¹]	ꨀꨣꨩꨩꨩ	[si ³³ nɛ ¹¹]	วิสาหกิจ
瘾	yǐn	[ʔin ²¹⁴]	ꨀꨣꨩ	[jin ⁵¹]	อยาก ติด
旗	qí	[tʂʰi ³⁵]	ꨀꨣꨩ	[thi ¹¹]	ธง
不	bù	[pu ⁵¹]	ꨀꨣꨩ	[bu ⁵⁵]	ไม่
铃	líng	[lin ³⁵]	ꨀꨣꨩ	[bin ⁵⁵]	กระดิ่ง กริ่ง

3. สรุป

คำศัพท์ที่เป็นคำยืมภาษาจีนร่วมสมัย ถูกคัดออกมาจากพจนานุกรมอักษรไทลื้อสิบสองปันนาเป็นจำนวนทั้งหมด 71 คำ โดยคำศัพท์ที่ถูกคัดออกมานี้เป็นคำศัพท์ที่ถูกจัดให้เป็นคำที่มีเสียงพยัญชนะ สระและความหมายที่เหมือนหรือใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน จำนวน 40 คำศัพท์ คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะเหมือนหรือใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีน แต่เสียงสระเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด มีจำนวน 22 คำศัพท์ คำศัพท์ที่มีเสียงสระเหมือนกับคำศัพท์เดิมในภาษาจีนแต่เสียงพยัญชนะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จำนวน 9 คำศัพท์ โดยเสียงพยัญชนะและสระที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์เดิมเกิดจากระบบเสียง

พยัญชนะและสระในภาษาจีนมีตัวพยัญชนะและสระบางตัวที่มีเสียงเป็นเอกลักษณ์เฉพาะจึงทำให้ต้องใช้เสียงใกล้เคียงที่ระบบเสียงในภาษาไทลื้อสิบสองปันนามีอยู่แทนที่เสียงนั้นๆ

สิ่งที่น่าศึกษาต่อไปได้แก่ นอกจากคำศัพท์ที่เป็นคำยืมภาษาจีนที่ถูกเลือกออกมาจากในหนังสือพจนานุกรมอักษรไทลื้อสิบสองปันนา (ใหม่) อาจศึกษาในหัวข้อวิวัฒนาการคำยืมจากภาษาจีน แต่มีความหมายและรูปเสียงที่เปลี่ยนไปในอนาคต

4. องค์ความรู้ที่ได้รับ

ชาวไทลื้อสิบสองปันนาถือเป็นกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งในประเทศจีนมีภาษาและตัวอักษรของตัวเอง ในปัจจุบันภาษาและอักษรไทลื้อสิบสอง

ป็นน่ายังคงถูกใช้ในกลุ่มชาวไทลื้อในเขตพื้นที่เมือง
สิบสองปันนา แต่เนื่องด้วยปัจจุบันประเทศจีนมี
นโยบายให้ใช้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาทางการ
ทำให้ชาวไทลื้อสิบสองปันนาเกิดความใกล้ชิดกับ
ภาษาจีน อีกทั้งสังคมจีนที่มีการพัฒนาอย่างไม่หยุด
หย่อน มีวิทยาการที่ก้าวหน้า จึงทำให้เกิดคำศัพท์
เฉพาะและคำศัพท์ใหม่ๆ ขึ้นในคำศัพท์ภาษาจีน

และจากการที่ในระบบคำศัพท์ของชาวไทลื้อสิบ
สองปันน่ายังไม่มีคำศัพท์เฉพาะหรือคำศัพท์ใหม่
ที่เกิดขึ้น การศึกษาครั้งนี้จึงทำให้มีการใช้คำยืมของ
ภาษาจีนการศึกษาคำยืมภาษาจีนร่วมสมัยในภาษา
ไทลื้อสิบสองปันนา ถือเป็นการพัฒนาความรู้ใหม่
ทำให้เข้าใจประเภทและลักษณะของคำศัพท์ร่วม
สมัยที่เกิดขึ้นใหม่มากยิ่งขึ้น

References

- Cuirong, Y. and Meizhen, L. (2003). *The basic of Dai languages*. Beijing : Min Zu Publishing.
- Lingyun, W. and Qiusheng, Z. (1981). *Dai Language in Xishuangbanna*. Yunnan : Yunnan
Min Zu Publishing.
- Yaowen, Z. and Meizhen, L. (2001). *Dai Language Dialect Research*. Beijing : Min Zu
Publishing.